

Jevrejska država je danas poznata pod imenom Izrael. Smatra se da su svi Izraelci Jevreji. Malo je onih koji znaju da su Jevreji u stvari kidnapovali ili pak ukrali ime Izrael i da ovo ime ne pripada Jevrejima već sinovima Josifovim i onim plemenima koja su bila sa njima u federaciji. Kada je Isus živeo, jevrejska država se nije zvala Izrael već Judeja. Judeja je bila južna teritorija Palestine. U centru su živeli Samarjani dok se Galileja nalazila na severnoj teritoriji Palestine. Dakle za vreme Hrista - Judeja, Samarija i Galileja su sačinjavale današnji Izrael. Samarija i Galileja nisu nikada pripadale Judeji niti Jevrejima. Bog je podelio hanansku zemlju na trinaest reona i svako pleme osim Josifovog je dobilo jedan deo nasledstva. Samo Josif je dobio dupli deo. Svaki sin Jakovljevi je osnovao svoje pleme i originalan otac je postao patrijarh plemena.

Ruvim je bio najstariji sin Jakovljevi. Njegovo pleme je postalo poznato po njegovom imenu i zvali su se Ruvimovci. Levije je bio drugi po stareštvu i njegovi potomci su poznati kao Leviti. Jefrem je bio glavni i moćniji od svog brata Manasije i pleme Jefremovo je bilo glavno pleme federacije deset plemena. Ova federacija je u bibliji poznata kao severno carstvo, dom Jefremov, dom Izrailjev ili pak jednostavno kao Izrailj. Juda i njegovi potomci su bili poznati kao Judejci, i njihova teritorija kao južno carstvo, ili jednostavno kao Judeja. Kasnije su postali poznati kao Jevreji. Samo Jefrem i Manasija i naravno svi oni koji su bili sa njima u federaciji ili pak savezu su imali pravo na ime Izrael. Kada je Jakov blagosiljao Jefrema i Manasiju on je rekao da su Josifovi sinovi njegovi i da se trebaju zvati njegovim imenom. Jakov je tom prilikom usvojio ili pak adoptovao Jefrema i Manasiju jer su bili od egipatske majke. Bog je promenio Jakovljevo ime i dao mu je novo ime

Izrael. Dakle Jefrem i Manasija su postali legitimni naslednici imena Izrael. Pre podele carstva, svi potomci Jakovljevi su bili poznati kao Izrailjci ali nisu svi Izrailjci bili Jevreji. Kao što su svi u bivšoj Jugoslaviji bili Jugosloveni po imenu države, tako su i svi potomci Jakovljevi originalno bili Izrailjci, po novom imenu Jakova. Ali kada se carstvo podelilo onda su deset plemena ostala poznata pod imenom Izrael dok su tri plemena - Juda, Venijamin i Levije - postali poznati kao Judejci i državljani kasnije Judeje. Isti je slučaj posle raspadanja Jugoslavije. Srbi i Crnogorci su ostali poznati pod imenom Jugoslavija dok su drugi postali poznati kao Hrvati, Slovenci, Makedonci, Bosnjaci, itd. Svi su ovi nekada bili Jugosloveni ali su to ime izgubili kada su se odvojili od Jugoslavije. Tako su i Jevreji izgubili ime Izrael kada su se odvojili od Izraela i uspostavili svoju nezavisnu federaciju.

Kao što je postojala i još uvek postoji mržnja izmedju Srba i Hrvata, tako je postojala mržnja i rivalstvo izmedju Jefrema i njegovih saveznika i Jude ili pak Jevre Godine 721. stare Ere, neki Izrailjci su nasilno iseljeni iz svoje države od strane Asirije i oni su vremenom izgubili svoj identitet i danas su poznati istoriji kao izgubljenih deset plemena. Samarjani su potomci Jefrema i Mansije. Jevreji veæ pre Hrista i u njegovo vreme su mrzili Samarjane i smatrali su ih svinjama i psima. Ravisti ortodoksnog Judaizma tvrde da Samarjani nemaju mogućnost spasenja jer se ne smatraju ljudskim rodom veæ stokom. Kada se shvati prava istorija Jakovljevih sinova i šta sve biblija ima da kaže o ovome, onda postaje jasno zašto je postojala takva mržnja izmedju Jevreja i Samarjana. Danas skoro svi smatraju Isusa jevrejinom i potomkom Davidovim i tvrde da æe Isus jednoga dana sestiti na tron Davidov i dakle na tron Jevreja i da æe vladati iz Jerusalima i da æe uèiniti da se svi narodi poklone Jevrejima i da im ližu prah sa cipela. Medjutim Isus nije sebe smatrao jevrejinom i nije sebe smatrao potomkom Davidovim. Isus nije ni bio Judejac veæ Galilejac i posle svoje dvanaeste godine nije nogom kroèio u Jerusalimu sve dok nije ujahao u njega na magarcu, neposredno pred svoju smrt. Ja znam da ovo nije nešto što se može èuti po crkvama niti ono što

crkveni teolozi svih grana Hrišæanstva uèe. Ali æu jasno pokazati u ovoj knjizi da Isus nije bio Jevrejin i da on nije smatrao Jerusalem izabranim gradom. Za njega je hram koji je Solomun sagradio u Jerusalmu bio ilegalan i surova klanica gde su Leviti u ime Božije klali nevina i animatska biæa i prinosili krvne ųrtve Bogu na dar protiv Njegove volje i uputstva. Poèeæu moju tezu sa nekim tekstovima biblije koji jasno pokazuju da je postojala razlika izmedju Jevreja i Izrailjaca i da su dva carstva bila podeljena i da sinovi Josifovi i oni u njihovoj federaciji nisu bili Jevreji veæ Izrailjci.

Distinkcija Izmedju Jevreja i Izrailjaca

Avram, Isak i Jakov su bili Hebrejci. Nažalost, u srpskom jeziku ne postoji distinkcija izmedju Jevreja i Hebrejaca kao što postoji na primer u hrvatskom i engleskom jeziku i naravno u hebrejskoj bibliji. Na hrvatskom je Jevrejin ųidov dok Hebrejac oznaèava one koje biblija naziva Ibrijcima. U srpskoj bibliji reè Jevrejin se prvi put koristi veæ po pitanju Avrama dok u engleskim biblijama tek u knjizi o Carevima. Hebrejska biblija naziva Avrama hebrejinom i Josif je Hebrejac a ne Jevrejin kao što to Danièiæ u svome prevodu kaųe. Mojsije je preneo Faraonu poruku od Boga hebrejskog a ne jevrejskog. Svi potomci Avramovi su bili Hebrejci ali samo potomci Judini su bili Jevreji i oni koji su se pretopili u to pleme. Hebrejci su isto poznati i kao Semiti, po imenu Sema, Nojevog sina. Dakle imena Semiti i Hebrejci su korištena dok Bog nije promenio Jakovljevo ime u Izrailj. Posle toga, plemena su postala poznata kao Izrailj i Bog je sebe identifikovao Bogom Izailja a ne Jevreja. Sama Jevrejska Enciklopedija pod èlankom Izrael, Narod - priznaje da je ime Izrael bilo nacionalno ime naroda koji je originalno

bio poznat kao Hebrejski narod:

"U bibliji Izrael je nacionalno ime naroda koji su po rasi poznati kao Hebrejci."

Biblija vrlo jasno i kategorično pokazuje da je postojala distinkcija između doma Izrailjeva i dakle Izrailjaca i doma Judina i dakle Jevreja. Jevreji su podržavali svoga novog cara Davida koji se pobunio protiv doma Saulova, dok su svi Izrailjci ostali verni domu Saulovu i dali svoju podršku njegovom sinu Isvalu, čije su ime kasniji redaktori promijenili. U 2 Samuilovoj 2:4 i 8-10 čitamo: "I dođoše ljudi od JUDE, i pomazaše ondje Davida za cara nad DOMOM JUDINIJEM...Ali Avenir sin Nirov vojvoda Saulov uze Isvosteja sina Saulova, i odvede ga u Mahanajim, i zacari ga nad Galadom, i nad Asurom i Jezraelom i Jefremom i Venijaminom I NAD SVIJEM IZRAILJEM. Èetrdeset godina bješe Isvosteju sinu Saulovu kad počeo carovati nad Izrailjem; i carova dvije godine; SAMO DOM JUDIN držaše se Davida."

Prvi put u historiji plemena Izrailjevih su dva cara krunisana. Tekst koji sam naveo kategorično kaže da je ceo Izrailj branio krunu Saulovog sina dok su samo Jevreji iz doma Judina branili krunu svog novog cara jer su bili

nacionalno nastrojeni. Jevreji su se tada odvojili od Izrailja i proglasili su svoju nezavisnost. U 2 Samuilovoj 3:1 èitamo:

"A dugo bijaše rat izmedju doma Saulova i doma Davidova; ali David sve veæma jaèaše a dom Saulov postajaše sve slabiji."

Isval je izgubio rat pošto ga je Avenir, njegov najglavniji vojskovođa posle uvrede napustio i prešao na Davidovu stranu. David je nametnuo svoju vlast i krunu svim plemenima. To nije bilo prvi put u istoriji da manji pobedi veæeg. Izrailj nije bio zadovoljan i nikada nije prihvatio Davida veæ mu je bio potèinjen zato što nije imao drugog izbora. Kada im se god ukazala prilika, Izrailjci su pokušali da zbace Davida sa prestola. Kada se Avesalom, sin Davidov pobunio protiv oca, sva plemena Izrailja su dali podršku Avesalomu. Samo pleme Judino je branilo krunu Davidovu. Davidov prijatelj koji je bio jedan od najglavnijih savetnika tog vremena je isto priznao Avesaloma i rekao je da Avesalom ima podršku celog Izrailja [2 Samuilova 16:18]. Iz 2 Samuilove 17:24 se vidi da je Avesalom sa SVIM IZRAILJEM prešao preko Jordana, što znaèi da je imao podršku od svih plemena. Samo su Jevreji - koji su od Judinog plemena - branili Davidovu krunu. Bitka se vodila u šumi Jefremskoj gde je i sam Avesalom poginuo. Ovo se vidi iz 2 Samuilove 18:6-4. Posle Avesalomove smrti se Seva odupro Jevrejima i SAV IZRAILJ je dao njemu podršku. Jevrejski kasniji redaktor naziva Sevu nevaljalim èovekom. U 2 Samuilovoj 20:1-2 èitamo:

"A ondje se desi nevaljao èovjek, po imenu Seva sin Vihrijev, od Venijamina. On zatrubi u trubu i reèe: mi nemamo dijela s Davidom, ni našljedstva sa sinom Jesejevijem; svak u svoj šator, O IZRAILJU! Tako SVI IZRAILJCI odstupiše od Davida i otidoše sa Sevom sinom Vihrijevim; ljudi pak od JUDE držaše se cara svojega."

Biblija jasno izdvaja Jevreje od Izrailjaca. Jevreji su bili od Jude i samo su oni podržavali Davida. Izrailj je bio federacija drugih plemena koji su bili potomci svih drugih sinova Jakovljevih. Mnogi drugi tekstovi Biblije jasno pokazuju da su Jevreji bili zasebno i da su imali svoju državu u južnoj Palestini dok je Izrailj bio saèinjen od plemena koji su živeli na teritoriji Samarije i Galileje. Izrailj je bio potèinjen Judi sve dok nije uspeo da zbacijaram koji je Solomun, sin Davidov stavio na Izrailjce. Od tada je Izrailj dobio svoju nezavisnost i u njemu su se kasnije pojavila dva velika proroka koji su èinili èudesu. Jedan je bio Ilija a drugi Jelisije. Biblija jasno pokazuje da Ilija nije priznao Jerusalem kao izabrani grad niti je mario za hram u Jerusalemu veæ da je zastupao tezu Izrailjaca.

Jerusalim i Solomunov Hram

Nemoguæe je èitati religiozne enciklopedije i komentare teologa a ne zapaziti kako skoro svi zastupaju Jerusalem i hram koji je Solomun sagradio. Ovo nije sluèaj samo sa protestantima veæ je sluèaj i sa katolièkom i pravoslavnom crkvom. Svi veruju i tvrde da je Bog izabrao Judu i da je njegovo pleme izdvojio i specifièno blagoslovio i da su sva druga plemena morala da dolaze u hram koji je Solomun sagradio i da samo u njemu prinose Bogu Źrtve. Svi takodje veruju i tvrde da je Isus bio Jevrejin i da je èesto odlazio u Jerusalem i da je svakodnevno uèio u hramu i da je taj hram u Jerusalemu za njega bio najveæa svetinja. Ali ja æu pokazati u ovoj knjizi da to nije taèno i da Bog nije izabrao niti izdvojio Judu veæ Josifa i da Mojsije nikada nije govorio o Jerusalemu veæ o Sihemu, i da u Sihemu je hram trebao biti sagradjen. Pokazaæu da je sam Stefan, prvi muèenik Isusov isto zastupao Sihem i dakle verziju Samarjana a ne Jevreja. Stefan je zastupao samarjansku a ne jevrejsku verziju i ova se cinjenica ne moze pobiti.

Pleme Judino je insistiralo da je Juda bio onaj koga je Bog izabrao. Jevreji su takodje tvrdili da je Jerusalem bio izabrani grad i da je hram koji je Solomun sagradio na Jerusalimskom brdu Moriji bilo jedino mesto gde su sva plemena Izrailja morala da dodju da svetkuju godišnje festivale i da samo na tom oltaru u Jerusalemu su se Źrtve mogle prineti. Zastupnici ove verzije su citirali mnoge stihove koji podrŹavaju ovu tezu. KnjiŹevnici koji su zastupali jevrejsku verziju i poziciju napisali su dosta tekstova koji dokazuju i potvrđuju njihovu tezu. Jedan od ovih tekstova je zapisan u 2 Dnevnika 7:11-12 i 16:

"I svrši Solomun dom Gospodnji i dom carski, i bi sreæan u svemu što bješe naumio da naèini u domu Gospodnjem i u domu svom. Po tom javi se Gospod Solomunu noæu i reèe mu: uslišio sam molbu tvoju i izabrao sam TO MJESTO DA MI BUDE ZA ŽRTVE. Jer sada izabrah i posvetih dom taj da bude ime moje tu do vijeka; i biæe tu oèi moje i srce moje vazda."

Ovaj tekst jasno pokazuje da je Bog izabrao hram Solomunov da bude mesto za žrtve i da ce Bog uvek biti u tom domu. Postoje drugi stihovi koji tvrde da je Bog izabrao pleme Judino i Jerusalem da bude mesto za žrtve. U 1 Carevima 14:21 citamo:

"A Rovoam sin Solomunov carovaše nad Judom; bješe Rovoamu 41 godina kad poèe carovati, i carova 17 godina u Jerusalemu gradu, koji izabra Gospod izmedju svijeh plemena Izrailjevijeh da ondje namjesti svoje ime."

Lažan književnik ili pak književnici su insistirali da je Bog izabrao Judu od svih plemena Izrailja i da u tom plemenu je izabrao grad Jerusalem i u tom gradu Solomunov hram. Oni su takodje zastupali Davidovu dinastiju i tvrdili su da se Bog zakleo Davidu da æe njegova dinastija uvek postojati i da æe uvek imati sina koji æe vladati i sedeti na njegovom prestolu kroz sve

vekov e i sva kolena Izrailjeva. Oni su tvrdili da je ova zakletva bila bezuslovna i da æe Jerusalem, hram i Davidova dinastija uvek postojati i da Bog neæe nikada dozvoliti da David nema sina koji æe carovati u Jerusalmu i da neæe nikada biti vreme da Leviti neæe prinositi ærtve paljenice i ognjene Bogu u hramu koji je Solomun sagradio. Ima viœe tekstova koji zastupaju ovo ali da ne duæim priu ja æu navesti samo dva iz kojih se sve ovo vrlo jasno vidi. Psalm 89:3-4, 20-23 i 28-37 kaæe:

"Uuinih zavjet s izbranim svojim, zakleh se Davidu, sluzi svojemu: do vijeka æu utvrdjivati sjeme tvoje i prijesto tvoj uredjivati od koljena do koljena. Nadjoh Davida slugu svojega, svetim uljem svojim pomazah ga. Ruka æe moja biti jednako s njim, i miœica moja krijepiæe ga. Neæe ga neprijatelj nadvladati, i sin bezakonja ne æe mu dosaditi. Potræu pred licem njegovijem neprijatelje njegove, i nenavidnike njegove poraziæu. Do vijeka æu mu hraniti milost svoju, i zavjet je moj snjim vjeran. Produljiæu sjeme njegovo do vijeka, i prijesto njegov kao dane nebeske. Ako sinovi njegovi ostave zakon moj, i ne uzidu u zapovijestima mojim; ako pogaze uredbe moje, i zapovijesti mojih ne sauuvaju, onda æu ih pokarati prutom za nepokornost, i ranama za bezakonje njihovo; ali milosti svoje ne æu uzeti od njega, niti æu prevrnuti istinom svojom; Ne æu pogaziti zavjeta svojega, i œto je izaœlo iz usta mojih neæu poreæi. Jednom se zakleh svetoœæu svojom; zar da slaæem Davidu? Sjeme æe njegovo trajati do vijeka, i prijesto njegov kao sunce preda mnom; On æe stajati uvijek kao mjesec i vjerni svjedok u oblacima."

Pre nego œto dam komentar naveœæu i drugi tekst koji je zapisan u Jeremiji

33:17-26: "Jer ovako veli Gospod: ne æe nestati Davidu èovjeka koji bi sjedio na prijestolu doma Izrailjeva. Ni sveštenicima Levitima ne æe nestati preda mnogim èovjeka koji bi prinosio žrtvu paljenicu i palio dar i klao žrtvu do vijeka...ovako veli Gospod: ako možete ukinuti zavjet moj za dan i zavjet moj za noæ da ne bude dana i noæi na vrijeme, onda æe se ukinuti i moj zavjet s Davidom slugom mojim, da nema sina koji bi carovao na prijestolu njegovu, i s Levitima sveštenicima slugama mojim...kao što se ne može izbrojiti vojska nebeska ni izmjeriti pijesak morski, tako æu umnožiti sjeme Davida sluge svojega i Levita sluga svojih...ovako veli Gospod: ako nijesam postavio zavjeta svojega za dan i za noæ i uredbe nebesima i zemlji, onda æu i sjeme Jakovljevo i Davida sluge svojega odbaciti da ne uzmem sjemena njegova onijeh koji æe vladati sjemenom Avramovijem, Isakovijem i Jakovljevijem."

Dakle oba teksta pokazuju da se Bog zakleo da æe David uvek imati sina, to jest, muškog nasljednika koji æe vladati u Jerusalimu i da se njegova dinastija nikada neæe prekinuti veæ da æe uvek biti sin koji æe vladati i sedeti na Davidovom prestolu kroz sva kolena, doveka. Ova zakletva, kaže književnik, je bila bezuslovna i ne može se zaboraviti ili pak prekinuti èak i onda ako potomci Davidovi budu grozni i pokvareni i odbace Božiji Zakon i Njegove uredbe. Tekstovi koji zastupaju verziju Jude jasno pokazuju da i ako je Solomun odbacio Boga i gradio oltare svojim tudjim ženama na kojima se prinosile žrtve paganim bogovima i boginjama, ipak Bog radi svoje navodne zakletve nije hteo i mogao da oduzme celo carstvo od njegovih potomaka jer se navodno bezuslovno zakleo da æe David uvek imati potomka koji æe vladati nad Judom u Jerusalimu i da æe Leviti uvek prinositi krvne žrtve i klati ih na oltaru Solomunovog hrama na brdu Moriji. Naravno, tekst Jeremije ne postoji u najstarijoj bibliji koju posedujemo, bibliji koju pisci Novog Zaveta uvek citiraju i koja je grèka verzija Starog Zaveta i koja je bila prevedena oko 200 godina pre Hrista. Ova biblija se zove Septuginta. Pošto najstarija verzija biblije ne sadrži nijedno slovo ove

navodne Božije zakletve, to onda znaèi da se ovaj tekst dodao Starom Zavetu posle prevoda Septuginte koji je preveden od strane Jevreja sa jevrejskog na grèki iz manuskripta koji oèigledno nije posedovao ovaj tekst.

Književnici koji su zastupali Judino pleme, Davidovu dinastiju, Jerusalem i Solomunov hram i Levite i krvne žrtve su bili ubedjeni da niko nikada neæe moæi razoriti hram Jerusalima i ukinuti krvne žrtve ili pak pokoriti Judu i smaæi Davidove potomke sa prestola. Da su ovi književnici bili ubedjeni da je presto Davidov veèan i da nikada neæe biti vreme da jedan od njegovih muških potomaka neæe vladati nad Judom u Jerusalimu i da æe to biti tako kroz sve vekove i ako potomci Davidovi budu idolopoklonici i ubice i najgrozniji grešnici koji mogu postojati, se jasno vidi iz sledeæih stihova biblije:

"Samo æe jedno pleme ostati njemu [Rovoamu] radi sluge mojega Davida i radi grada Jerusalima, koji izabrah izmedju svijeh plemena Izrailjevih. A sinu æu njegovu dati jedno pleme da bude vidjelo Davidu sluzi mojemu vazda preda mnom u gradu Jerusalimu, koji izabrah da u njemu namjestim ime svoje" [1 Carevima 11:32 i 36].

"I [Joram] hodjaše putem careva Izrailjevijeh, kao što je èinio dom Ahavov; jer kæi Ahavova bješe mu žena, te on èinjaše što je zlo pred Gospodom. Ali Gospod ne htje zatrti Jude radi Davida sluge svojega, kao što mu bješe rekao da æe mu dati vidjelo izmedju sinova njegovijeh do vijeka" [2 Carevima 8:18-19].

"A Joram stupiv na carstvo oca svojega i utvrdi se, pobi svu braæu svoju maèem i neke knezove Izrailjeve. Imaše Joram 32 godine kad se zacari, i carova osam godina u Jerusalemu. I hodjaše putem careva Izrailjevijeh, kao što èinjaše dom Ahavov, jer se oženi kæerju Ahavovom; i èinjaše što je zlo pred Gospodom. Ali Gospod ne htje zatrti doma Davidova radi zavjeta koji uèini s Davidom i što mu bješe rekao da æe dati vidjelo njemu i sinovima njegovijem u vijek" [2 Dnevnika 21:4-7].

"On [Avijam] hodjaše u svijem grijesima oca svojega, koje je èinio pred njim, i ne bješe srce njegovo cijelo prema Gospodu Bogu njegovu kao srce Davida oca njegova. Ali radi Davida dade mu Gospod Bog njegov vidjelo u Jerusalemu podigav sina njegova nakon njega i utvrdiv Jerusalem" [1 Carevima 15:3-4].

Dakle zastupnici Jude i lažni književnici su tvrdili da æ Bog uvek brani Jerusalem i Solomunov hram i da æ Davidova dinastija uvek vladati u Jerusolimu. I ako je Solomun otišao stranputice i gradio oltare za bogove i boginje svojih paganskih žena, Bog nije mogao da oduzme carstvo od njegovog sina Rovoama jer se navodno bezuslovno zakleo Davidu i zbog toga nije mogao da prekrši svoju reè i ako su potomci Davidovi bili veliki grešnici i èinili velika bezakonja. Sam Rovoam je bio grozan i veliki grešnik ali Bog navodno nije mogao da oduzme carstvo i time uèini da David nema potomka na prestolu u Jerusolimu. Joram koji je oženio Ahavovu kær je bio jako surov i pokvaren èovek. Pobio je svu svoju rodjenu braæu da bi utvrdio svoju stolicu i èinio je druge velike grozote i služio je paganim bogovima. Ali reèeno nam je da Bog nije mogao ništa da uèini jer je morao da kroz svu veènost ispuni svoju bezuslovnu zakletvu Davidu. I ako je Joram živeo u vreme Ahava i on je bio Davidovo sedmo koleno, njegovi gresi i grozote nisu ga mogle smaæi sa prestola niti je Jerusolim mogao pasti jer, po prièi književnika, Bog je morao veèno da èuva Davidovu dinastiju i Jerusolim da bi David uvek imao videlo ili svetionik u Jerusolimu pred njim. Književnici su tvrdili i pevali ovu pesmu sve dok istorija nije dokazala da su bili lažni i da Bog nikada nije dao zakletvu Davidu. Dok su lažni proroci Jude tvrdili da je Jerusolim veèno obezbedjen, Božiji pravi proroci su svakodnevno govorili i vikali na sav glas da narod ne sluša lažan i pokvaren Zakon i da se ne uzdaju u hram Solomunov i da prestanu da kolju i prinose krvne žrtve i tim pogane Božiji dom koji je trebao biti dom molitve svim narodima a ne samo jevrejski dom ili pak klanica i mesto kasapljenja i spaljivanja živih biæa. Narod je naravno odbacio sve ove pouke i ubijali su Božije proroke koje je On slao. Konaèno Bogu je prekipelo i poslao je Vavilonjane da sruve Jerusolim sa zemljom i da spale ceo grad i hram Solomunov i to baš na dan Pashe, na dan kada su Jevreji klali i ubijali mnoge nevine jaganjce. Vavilonjani su pobili sve sinove cara Jude i njemu samom iskopali oèi i odveli ga u Vavilon odakle se nikada nije vratio u Jerusolim.

Posle pada Jerusalima i kada se videlo da su ovi tekstovi koje sam naveo zaista lažni i da je narod bio u velikoj zabludi, onda su književnici preradili Stari Zavet i mnoge originalne knjige izbacili iz Pisma i umesto njih napisali svoju verziju istorije Jude i Izrailja. Ova činjenica je jasno pokazana u mojoj knjizi Izgubljene Knjige Biblije. Sedekija je bio zadnji car Judin kome su Vavilonjani pobili sve sinove, što znači da David više nije imao naslednika, i Sedekiji su iskopali oči i odveli ga u ropstvo gde je i umro u svojoj ćeliji. Kada se jasno videlo da je Jerusalem propao i da je Juda otišao u ropstvo i da su Leviti izgubili mogućnost da prinose krvne žrtve i da posle povratka iz ropstva Davidova dinastija je propala i nikada više nije bila vraćena na presto Jerusalima, onda su lažni književnici napisali tekstove u kojima su dali objašnjenje i opravdanje zašto je Jerusalem pao i David izgubio naslednika i Leviti prestali da prinose krvne žrtve u hramu koji je Solomon sagradio i koji je Bog navodno izabrao za sva vremena. Svo blamiranje je bačeno na Manasiju, cara Judina i sina Jezekijinog.

Istina je da je Manasija učinio grozne stvari i da je i svog sina prineo na žrtvu i da je odveden u ropstvo i bačen u tamnicu Vavilona. Ali je istina i to da se Manasija molio Bogu u tamnici i ispovedio svoje grehe Bogu i Bog ga je vratio u Jerusalem i povratio mu carstvo i Manasija je tada porušio sve oltare koje je ranije sagradio bogovima i izneo grozni idol iz hrama i zapovedio je da narod služi samo Bogu i sam je služio samo Bogu. Ovo je zapisano u 2 Dnevnika 33:10-19. Dakle Manasija se na kraju pokajao i popravio puteve svoje pa kakve veze onda ima njegova prošlost i njegovi bivši gresi sa padom Davidove dinastije i razorenjem hrama? Da se Manasija i nije pokajao i da je učinio još gora dela opet to nije opravdanje da Leviti izgube svoju službu i da Davidova dinastija bude ukinuta jer su sami lažni književnici tvrdili da je Bog vekovima tolerisao gadove Davidovih potomaka radi svoje bezuslovne zakletve Davidu. Kakve veze onda ima Manasija ili pak gresi Jude sa padom Jerusalima i sa razorenjem hrama i sa ukidanjem žrtve svagdašnje?

Književnici su tvrdili da je Jezeckija bio najbolji car Jude i da pre njega i posle njega nije bio bolji i pravedniji car. Ako je to stvarno bilo tako kako da je onda bio vazal tudjem carstvu i morao je da plaća danak i kada mu je zlato i srebro nestalo onda je poskidao svo zlato i srebro iz hrama Solomunovog da bi platio svoj danak? Gde je bio Bog da mu pomogne? Za Josiju je isto rečeno da je bio najbolji car Jude i da pre njega i posle njega nije bilo boljeg i pravednijeg cara. Njemu je navodno Bog obećao da će umreti u miru i da će na prirodan način otići kod otaca u grob. Ipak na kraju nije bilo tako jer ga je egipatski car ubio i kaže se da je Bog bio sa egipatskim carem a ne sa Josijom. Ako je Josije stvarno bio tako pravedan kao što je predstavljen od strane književnika i ako je njegova reforma stvarno bila Bogu ugodna, zašto onda Jeremija prorok koji je živio i propovedao za vreme i posle Josijine reforme je uvek osudjivao rituale i obrede Jude u Jerusalimu i Bog je kazao preko njega da u to vreme nije bilo baš ni jednog Jerusalimjanina koji je činio pravdu i ono što je po volji Božijoj? Bog se javio Jeremiji trinaeste godine carovanja Josije i te godine je počeo da propoveda i kritikuje rituale i obrede Jude i to je radio celog života Josije i njegovog sina Amona i sve do jedanaeste godine carovanja Sedekije, godine kada je Jerusalem pao i kada je bio spaljen i kada je hram bio srušen sa zemljom. Dakle za svo ovo vreme Jeremija je osudjivao praksu Jude i ako lažni književnik kaže da je Josija počeo svoju reformu dvanaeste godine svog carovanja, godinu dana pre Jeremijinog pomazanja. Jeremija je živi dokaz da Josijina reforma nije bila po volji Boga već da je ta reforma bila osnovana na lažnom zakonu koji su sveštenici navodno pronašli u hramu kada su ga popravljali. Jeremija je bio od porodice sveštenika i plemena Levijevog ali nije verovao u kult krvnih žrtava i nije imao pristup hramu Jerusalemu jer je bio potomak Avijatara i sveštenik od grupe sveštenika iz Anatota.

Solomon je isključio Avijatara i oterao ga je u grad Anatot i svi ti sveštenici su smatrani buntovnicima jer nisu verovali u rituale Zadokove loze i ovi sveštenici su živeli od svojih njiva a ne žrtava kao drugi sveštenici i oni su osudjivali krvne žrtve i tvrdili su da Bog nije nikad dao ikakvu zapovest po pitanju krvnih žrtava već samo po pitanju prave vere koja je zasnovana na etičkim principima. Bog je svedočio da za vreme carovanja Josije i za vreme kada je njegova reforma navodno bila po volji Božijoj i kada je sve bilo divno i krasno i kada po lažnim književnicima narod je služio Bogu, da u Jerusalemu nije bilo baš nijedne duše koja čini pravdu i koja veruje ili zastupa Njegov pravi i istiniti Zakon koji je On dao preko Mojsija na Sinajskoj gori. Ovo je stvarno velika paradoksijska ako je Josijina reforma stvarno bila po volji Boga. U Jeremiji 5:1 Bog kaže:

"Prođite po ulicama Jerusalemskim, i vidite sada i razberite i potražite po ulicama njegovijem, hoćete li naći čovjeka, ima li ko da čini što je pravo i da traži istinu, pa ću oprostiti."

Bog je ovo rekao posle Josijine reforme i kada je narod navodno služio Bogu svom po reformi i uputstvu Josije i njegovih sveštenika od linije Zadoka jer je Josije uspostavio svoju reformu dvanaeste godine svog carovanja a Jeremija nije počeo proročanski poziv sve do trinaeste godine Josijinog carovanja [Jeremija 1:2 i 2 Dnevnika 34:3]. Jeremija je propovedao i stradao mnogo za vreme vladavine Josije. Kako se to može objasniti ako su i Josije i Jeremija bili Božije verne sluge? Pažljivim studiranjem se lako može ustanoviti da je Josije bio u zabludi i da je bio zaveden lažljivim prorocima i sveštenicima Zadoka. Jeremija je bio Božiji prorok i on je zastupao Božiju

istinu i zato je osudjivao kult krvnih žrtava i tradicije koje je Josije implimentirao. U 2 Dnevnika 34:31-32 lazni knjizevnik kaze da je Josije ucinio zavet sa Bogom i da su svi Jerusalimljani i svi iz plemena Venijaminovog drzali zavet i sluzili Bogu. Ali prorok Jeremija dokazuje da ovo nije bilo tacno i da reforma Josijina nije bila po volji pravog Boga vec zabluda. Jeremija svedoci sledece u Jeremiji 23:1-7:

"Reè koja dodje Jeremiji za sav narod Judin èetvrte godine Joakima sina Josijinog cara Judinog, a to je prva godina Navuhodonosora cara vavilonskog, koju reè Jeremija prorok svemu narodu Judinom i svim stanovnicima jerusalimskim, govoreæi: Od trinaeste godine Josije sina Amonovog cara Judinog do danas, za ove dvadeset i tri godine, dolazi mi reè Gospodnja i govorih vam zarana jednako, ali ne poslušaste. I sla vam Gospod sve sluge svoje proroke zarana jednako, ali ne poslušaste, niti prignuste uha svog da biste èuli. I govorahu: Vratite se svaki sa svog puta zlog i od zloæe dela svojih, pa æete ostati u zemlji koju daje Gospod vama i ocima vašim od veka do veka. I ne idite za drugim bogovima da im služite i da im se klanjate i ne gnevite me delom ruku svojih, i neæu vam uèiniti zla. Ali me ne poslušaste, govori Gospod, nego me gneviste delom ruku svojih na svoje zlo".

Dakle Jeremija svedoci da ni Josije ni narod nije ziveo po navodnom zavetu i da su svi odbacili Bozije proroke koji su im govorili tokom ovih 23 godine. Nije onda cudo sto je Bog rekao da za vreme vladavine Josije nije postojao ni jedan jerusalimljanin koji je trazio pravog Boga. Nije ni cudo onda sto je Josije bio ubijen i sto nije umro u miru kao sto je lazni knjizevnik zapisao.

IZABRANI GRAD - Jerusalem ili Sihem Part 1

Written by Administrator
Friday, 22 August 2014 11:59 -

IZABRANI GRAD - Jerusalem ili Sihem Part 1

Written by Administrator

Friday, 22 August 2014 11:59 -

IZABRANI GRAD - Jerusalem ili Sihem Part 1

Written by Administrator
Friday, 22 August 2014 11:59 -

IZABRANI GRAD - Jerusalem ili Sihem Part 1

Written by Administrator
Friday, 22 August 2014 11:59 -
